

побудови приватних теоретичних конструкцій, пов'язаних з вирішенням різноманітних завдань забезпечення безпеки в сучасних умовах: безпеки індивідуальної, регіональної, екологічної, техногенної [2, с.67].

Отже, система заходів з управління безпекою людського ресурсу освітньої установи – це сукупність передбачених законодавством заходів та заходів персоналу освітньої установи, який володіє необхідними компетенціями, органів управління освітою, у взаємодії з правоохоронними структурами, допоміжними службами та громадськими організаціями з метою забезпечення безпечного функціонування, а також готовності співробітників та студентів до раціональних дій у небезпечних та надзвичайних ситуаціях.

Література

1. Yevtushenko N. Ensuring psychological safety to develop risk-based thinking students of the specialty "Civil security" / N. Yevtushenko, N. Tverdokhliebova, I. Mezentseva // Educational Challenges : sci. intern. j. – 2022. – Vol. 27, Iss. 2. – P. 228-241.

2. Євтушенко Н. С., Мезенцева І. О. Проблеми та перспективи розвитку освіти в галузі безпеки життєдіяльності//Проблеми цивільного захисту населення та безпеки життєдіяльності: сучасні реалії України : матеріали 9-ї Всеукр. заочної наук.-практ. конф.; Укр. держ. ун-т ім. Михайла Драгоманова. – Київ, 2023. – С. 66-67.

БЕЗПЕКА ТА ЗАХИСТ ЛЮДИНИ У СОЦІОТЕХНІЧНОМУ КОНТЕКСТІ

Євтушенко Н. С., Твердохлєбова Н. Є.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків
natalya0899@ukr.net*

Теорія безпеки соціотехнічних систем має відігравати роль наукової бази для побудови приватних теоретичних конструкцій, пов'язаних з розв'язанням різноманітних завдань забезпечення безпеки в сучасних умовах: безпеки індивідуальної, регіональної, екологічної, техногенної [1,с.67].Базовою концептуальною підставою безпеки людини в середовищі запропоновано теорію адаптації, що має своїм джерелом міждисциплінарний синтез приватних та загальних гуманітарних, технічних та природничо-наукових теорій.

Наукова концепція безпеки базується на основі дослідження системи взаємин людини та навколишньої її дійсності. Дослідження безпеки у зазначеному контексті визначає її як невід'ємну потребу людини, що полягає у здатності до забезпечення на основі усвідомленої, цілеспрямованої діяльності такого характеру взаємодій, при якому дезорганізуючий вплив небезпек зовнішнього середовища на його життєво важливі інтереси обмежується наслідками, відповідають прийнятному рівню.

Актуальність проблеми безпеки людини в сучасному світі обумовлена становленням нового типу реальності, що характеризується взаємопроникністю, єдністю природного та штучного, природного та соціального.Внаслідок взаємодії суспільства та природи виявились діалектичні протиріччя, що визначають тенденції зміни їхнього стану. Вони полягають у зростаючій різниці між життєво важливими потребами суб'єкта (тобто суспільства і людини) у самозбереженні та життєзабезпеченні та між перспективою розвитку та можливостями об'єкта (тобто природи) у задоволенні їхніх потреб. Наявність об'єктивно існуючої суперечності є джерелом виникнення екологічних, техногенних, соціальних та інших небезпек.

Природа завдань забезпечення безпеки людини як елемента складної еколого-соціальної системи характеризується недетермінованістю зв'язків умов та факторів, що її зумовлюють. Недетермінованість зв'язків, що визначають реалізацію функції безпеки в системі, імовірна природа прояву загроз, їх умов та факторів робить недоступним застосування у сфері безпеки точних аналітичних рішень. Потрібна принципово інша методологія досліджень, синтез методологій багатьох наук, що передбачають, перш за все, орієнтацію на теорію ризику як інструмент пізнання та аналізу стану систем. Аналітичність людського знання проявляється як у диференціації різних наук, так і в їхньому синтезі, тому необхідність об'єднання в рамках певного наукового спрямування близьких по розв'язуваних задачах дисциплін не викликає сумніву. Загальна теорія безпеки, об'єктом та предметом дослідження якої виступає діяльність людей щодо забезпечення своєї безпеки та безпеки природних умов життя, створюється зусиллями багатьох природничих, громадських та технічних наук, тобто є продуктом міждисциплінарних досліджень. Це відкриває можливість поєднати або сприяти поєднанню наукових інтересів фахівців дуже далеких один від одного наукових дисциплін.

Література

1. Євтушенко Н. С., Твердохлебова Н. Є. Розробка теоретичних і методологічних основ забезпечення безпеки. Проблеми цивільного захисту населення та безпеки життєдіяльності: сучасні реалії України : матеріали 9-ї Всеукр. заочної наук.-практ. конф. ; Укр. держ. ун-т ім. Михайла Драгоманова. – Київ, 2023. – С. 67-68.

РЕАЛІЗАЦІЯ КЛЮЧОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЩОДО СПІЛКУВАННЯ ІНОЗЕМНИМИ МОВАМИ У СОЦІАЛЬНІЙ ТА ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНІЙ ГАЛУЗІ

Заплатинський В.М.

Київський університет імені Бориса Грінченка;

Академія безпеки та основ здоров'я

zvm@ukr.net

Реалізація компетентнісного потенціалу соціальної та здоров'язбережувальної галузі передбачає реалізацію, зокрема, однієї з ключових компетентностей, а саме «Здатність спілкуватися рідною (у разі відмінності від державної) та іноземними мовами», яка викладена поряд з іншими ключовими компетентностями у Додатку 15 Державного стандарту базової середньої освіти. Здатність спілкуватися іноземними мовами в контексті соціальної та здоров'язбережувальної галузі передбачає вміння розрізняти маркувальні знаки, попередження та інструкції під час використання товарів іноземного походження в різних життєвих ситуаціях та сприймати, розуміти, аналізувати, інтерпретувати, перетворювати, оцінювати інформацію іноземними мовами. Відповідно у здобувачів освіти повинно бути сформоване ставлення до вивчення іноземної мови не тільки як засобу міжкультурного спілкування, але й як до необхідної умови забезпечення безпеки та здоров'я перебуваючи за кордоном.

В умовах значної міграції населення України до зарубіжних країн внаслідок війни Росії проти України питання розуміння, щонайменше, базових термінів з безпеки та здоров'я є критично необхідними. Причому, найкраще вивчати терміни, знаки та основні